

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 674/2015
12.08.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Ђ., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези са чланом 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката А.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К бр.27/14 од 23.02.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.414/15 од 19.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 12. августа 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ђ. – адвоката А.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К бр.27/14 од 23.02.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.414/15 од 19.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К бр.27/14 од 23.02.2015. године године, окривљени З.Ђ. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези са чланом 289. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 4 године. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 24.06.2014. године до 24.07.2014. године.

Истом пресудом, на основу члана 86. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања теретним моторним возилима "Ц" категорије у трајању од шест месеци, рачунајући до дана правноснажности пресуде, с тим што је истовремено одређено да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 7.000,00 динара, а на име других трошкова кривичног поступка износ од 24.500,00 динара, те да на име трошкова кривичног поступка на рачун Вишег јавног

тужилаштва у Ужицу плати износ од 293.182,00 динара, све у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.414/15 од 19.06.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Ужицу и браниоца окривљеног З.Ђ., а пресуда Вишег суда у Ужицу К бр.27/14 од 23.02.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног З.Ђ. – адвокат А.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи конкретно о којој се повреди ради, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев основан и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те да сходно овлашћењима из члана 488. став 3. ЗКП, одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1.) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, при чему само формално означава ову повреду због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева, указује на погрешну оцену доказа и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, истичући да је првостепени суд одлучне чињенице утврдио искључиво на основу налаза и мишљења вештака за област друског саобраћаја Ј.К., који је непотпун, нејасан, противречан и нетачан, а услед чега чињенично стање није потпуно и правилно утврђено. С тим у вези, у захтеву се наводи и да је у току поступка одбрана захтевала да се обави ново вештачење од стране групе вештака или од стране

стручне државне установе, али да је првостепени суд одбио овај предлог, а на који начин је у конкретном случају дошло до повреде закона.

Из изнетих навода захтева јасно произилази да се нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а да се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2.) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

С свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**